

prima instanță: O. Melniciuc

dosarul nr. 3ra-1655/16

instanța de apel: M. Ciugureanu, G. Dașchevici, A. Bostan

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iuliana Oprea

Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Guzun Vladimir,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Guzun Vladimir împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, intervenient accesoriu Bivol Zinaida cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Guzun Vladimir și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 11 aprilie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

constată:

La 04 septembrie 2015, avocatul Guzun Vladimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, intervenient accesoriu Bivol Zinaida cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 06 iulie 2015 Comisia pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților a adoptat în lipsa sa decizia, pe care a recepționat-o la 14 august 2015, potrivit căreia față de el a fost intentată procedura disciplinară pe marginea abaterilor disciplinare expuse de petiționara Bivol Zinaida în plîngerea din 28 aprilie 2015, s-a stabilit că faptul depunerii tardive a apelului la Curtea de Apel Chișinău în numele și pentru Eugenia Sula în cauza civila nr.2a-485/15 din 09 ianuarie 2015, constituie o abatere disciplinară, cu încălcarea drepturilor esențiale ale petiționarei, fiind aplicată față de el sancțiunea disciplinară sub formă de amendă în mărime de 3000 lei.

Consideră decizia nominalizată neîntemeiată și ilegală, rezolutivul deciziei contravine constatării și concluziei Comisiei, care a stabilit și a concluzionat faptul că autoarea plîngerii Bivol Zinaida nu a prezentat comisiei probe și înscrisuri și/sau împuțerniciri, în temeiul legislației în vigoare, care ar statua careva drepturi de înainta cereri, plîngeri, în interesele Eugeniei Sula și a lui Ion Sula, pe cînd pct.2 a deciziei reflectă contrariul.

Astfel, invocă că pe de o parte, Comisia a stabilit că petiționara Bivol Zinaida nu dispune de careva drepturi de a înainta cereri, plîngeri în interesele Eugeniei Sula și a

lui Ion Sula, fapt ce atrage după sine respingerea plîngerii înaintate, ca fiind depusă de persoana neîmpuțernicită, iar pe altă parte, Comisia o admite spre examinare, încălcînd astfel procedura prevăzută de Codul deontologic, ceea ce servește drept temei pentru anularea deciziei, potrivit art.26 alin.(1) lit.c) a Legii contenciosului administrativ.

Susține reclamantul că pct.1 din decizie contravine Codului deontologic, preambulul căruia prevede că nerespectarea jurămîntului și a normelor prezentului Cod va constitui temei pentru intentarea unei proceduri de răspundere disciplinară a avocatului.

În acest sens afirmă reclamantul că nu a încălcat Codul deontologic, motiv din care Comisia nu avea nici un temei juridic pentru intentarea procedurii disciplinare față de el.

Consideră intentarea procedurii disciplinare neîntemeiată și ilegală, ca și decizia care a fost adoptată. Or, autoarea plîngerii Zinaida Bivol nu a fost în careva relații cu avocatul Vladimir Guzun, nu a fost clienta acestuia, nu a fost participantă la proces și nici parte în proces, clienta sa a fost Sula Eugenia, care după cum este menționat în plîngerea Zinaidei Bivol este decedată, respectiv, în lipsa cărorva relații și drepturi a petiționarei Bivol Zinaida, Comisia în pct.2 eronat a stabilit că faptul depunerii tardive a apelului la Curtea de Apel Chișinău în numele și pentru Eugenia Sula în cauza civila nr. 2ra-485/15, constituie o abatere disciplinară cu încălcarea drepturilor esențiale ale petiționarei.

Mai invocă că în cap. III a aceleiași decizii, Comisia concluzionează că avocatul Guzun Vladimir a depus cererea de apel cu depășirea termenului ceea ce constituie abatere disciplinară, îngrădind astfel dreptul Eugeniei Sula la satisfacerea efectivă din partea instanțelor judecătorești competente, precum și dreptul de a fi asistată de un avocat competent, care urma să-și execute obligațiile sale cu bună credință în acord cu legea, contractul, ordinea publică și bunele moravuri, nefiindu-i garantat și asigurat Eugeniei Sula dreptul de a beneficia de dreptul la asistență juridică calificată, care nu a corespuns bunelor practici profesionale în materie juridică, normelor materiale și procedurilor, care au rezultat dintr-o conduită profesională și corectă.

Remarcă reclamantul că abaterile disciplinare menționate de Comisie în concluzie sunt niște declarații neîntemeiate și ilegale, deoarece sunt bazate doar pe decizia Curții de Apel Chișinău de respingere a apelului ca tardiv.

Insistă că nu a încălcat normele de drept descrise în Decizie de către Comisie, deoarece nu a participat la ședința de judecată, iar hotărîrea i-a fost expediată doar peste 30 de zile după pronunțare, apreciind că Comisia neîntemeiat și ilegal i-a respins argumentul invocat în acest sens ca inadmisibil.

Solicită reclamantul avocatul Guzun Vladimir anularea Deciziei din 06 iulie 2015 a Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii avocaților din Republica Moldova ca fiind neîntemeiată și ilegală.

Prin hotărîrea Judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău din 11 aprilie 2016, acțiunea a fost respinsă și admisă parțial cererea Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată și încasat din contul lui Guzun Vladimir în beneficiul Uniunii Avocaților din Republica Moldova cheltuielile de judecată privind achitarea serviciilor juridice în mărime de 2800 lei, în rest cererea cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2016, a fost respins apelul declarat de avocatul Guzun Vladimir și menținută hotărîrea primei instanțe.

În favoarea respingerii apelului depus de apelantul Guzun Vladimir instanța de apel a menționat că unul din principiile pe care se bazează avocatura consfințite în art. 3 al Legii nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, este asigurarea dreptului la apărare garantat de Constituție. Articolul. 5 al Legii susmenționate statuează că orice persoană are dreptul să își aleagă în mod liber avocatul pentru a fi consultată și reprezentată de acesta în materie juridică. Potrivit art. 9 al Legii cu privire la avocatură, asistența juridică acordată de avocat trebuie să corespundă bunelor practici profesionale în materie juridică, normelor materiale și procedurale și să rezulte dintr-o conduită profesională și corectă. Articolul 54 al Legii expune obligațiile avocatului, printre care: să pledeze pentru liberul acces la justiție, pentru liberul acces la justiție, pentru un proces echitabil realizat într-un termen rezonabil; să acorde asistență juridică conform contractului încheiat cu clientul sau cu oficiul teritorial al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat; să acorde asistență juridică garantată de stat în volumul solicitat de oficiile teritoriale ale Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat; să aplice, în exercitarea profesiei sale, mijloacele și metodele prevăzute de lege pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale clientului.

Coroborând normele precitate la circumstanțele speței, instanța de apel a constată că Comisia pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților a RM adecvat a apreciat situația, calificând corect acțiunile avocatului Guzun Vladimir față de clienta Sula Eugenia, or, faptul depunerii tardive a apelului a fost constatat în esență prin încheierea Curții de Apel 03 martie 2015, care nu a fost recurată la Curtea Supremă de Justiție. Astfel încât, avocatul Guzun Vladimir nu a dat dovadă de diligență în exercitarea obligațiilor sale profesionale, ceea ce a fost apreciat inclusiv ca lipsă a cunoștințelor normelor procesual-civile, care prevăd termenul de declarare a apelului și de care trebuia să țină cont reprezentantul.

La 01 septembrie 2016, avocatul Guzun Vladimir a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii în sensul formulat.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând că aceasta este nemotivată, iar concluziile instanței de apel sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul existent la dosar, fapt ce contravine prevederilor art. 239 și 241 alin.(5) CPC.

Afirmă că contrar normelor de drept procedurale enunțate, instanța de apel judecând apelul, nu s-a pronunțat și nu a combătut toate argumentele invocate în cererea de apel, aduse în dezacordul cu hotărârea primei instanțe. Instanța de apel referindu-se la aceleași constatări reținute de prima instanță la adoptarea hotărârii nu s-a expus asupra corectitudinii aplicării de către prima instanță atât a normelor de drept material cât și a normelor de drept procedural, aspect ce indică la examinarea unilaterală a pricinii ce constituie o încălcare a dreptului său de a se bucura de drepturile sale procedurale în condițiile normelor în vigoare precum și a principiului egalității armelor în proces.

Astfel, menționează că instanța nu s-a expus asupra motivelor apelului cum ar fi: lipsa individualizării petiționarei în hotărâre, nu a constatat lipsa probelor, a avut loc ori

nu încălcarea drepturilor esențiale ale Eugeniei Sulă, cât și existența sau lipsa abaterii disciplinare.

Mai invocă că instanța de apel nu s-a expus nici într-un mod asupra argumentele cu referire la faptul că relațiile dintre avocatul Vladimir Guzun și clienta Sula Eugenia sunt de ordin civil, dar nu de ordin administrativ (disciplinar) ori penal (contravențional); că la clienta Sula Eugenia lipsesc pretenții față de avocatul Vladimir Guzun privind încălcarea drepturilor esențiale prin depunerea tardivă a apelului; că nici un drept esențial a Eugeniei Sula nu a fost încălcat; că lipsa la feciorul Sula Constantin a drepturilor asupra acestui lot de teren atrage după sine imposibilitatea constatării pe cale judiciară a faptului acceptării de către reclamanta Sula Eugenia a succesiunii, iar lipsa dreptului la succesiune asupra lotului de teren nominalizat decade posibilitatea de a obține acest drept pe cale judiciară.

Insistă că de aici vine și lipsa încălcării de către avocatul Vladimir Guzun a dreptului material și a dreptului procesual al reclamantei Sula Eugenia, or depunerea în termen a apelului nu putea să-i apere interesele sau drepturile reclamantei la succesiune la care ultima nu are dreptul prin efectul normelor ce reglementează succesiunea.

Concomitent, consideră că instanța de apel eronat s-a referit în decizia și la art. 48 al Statutului profesiei de avocat din 29 ianuarie 2011, deoarece în alin. (5) sunt prevăzuți avocații înscriși în Lista avocaților care au dreptul de a exercita profesia de avocat, în care, însă, avocatul Guzun Vladimir lipsește la data adoptării deciziei de către Comisie, hotărârii de către instanța de fond și deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 01 septembrie 2016, în termen.

La 07 octombrie 2016 în adresa intimatului Uniunea Avocaților din RM și intervenient accesoriu Bivol Zinainda a fost expediată copia recursului declarat de către avocatul Guzun Vladimir cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

Însă nici intimatul și nici intervenientul accesoriu nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de către avocatul Guzun Vladimir în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către avocatul Guzun Vladimir nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către avocatul Guzun Vladimir asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Guzun Vladimir ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către avocatul Guzun Vladimir se consideră inadmisibil.
Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță